

hvad der blev gjort af Hensyn til Beskyttelse af Ryskland, for at dette ikke skulde blive formindsket ved Vandets Paavirkning, og hvad der blev gjort af Hensyn til Beboernes Interesser paa saadanne Steder, hvor der var værdifulde Eiendomme at beskytte, er, som sagt, allerede gjort. (Afbrydelse). Sa det Tilfælde kan jeg ikke tale om, thi jeg kender ligesaa lidt som de Herrer, hvorledes disse Forhold ere, men at det er Noget, som vil komme under Overveielse, følger jo af sig selv. — Jeg kommer nu endelig til den lollandste Digesag, og jeg skal søge at affærdige den lidt fortere, end det lange Foredrag, som vi hørte fra det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), maaste kunde give Anledning til at vente. Jeg tror ikke, at det, som blev fremfat af det ærede Medlem, og da navnlig de forskellige Tilfælde, som han fremkom med, idet han stattede sig til en Beretning, som vistnok kun den færreste Del af Thingets Medlemmer har kunnet følge, har været særlig oplysende med Hensyn til Forholdet. Jeg skal kun gjentage, at de Oplysninger, som ere meddelte af mig ved Sagens forrige Behandling, og som tillige ere gjengivne i en Skrivelse til Udvalget, ere korrekte, og at det som en Følge deraf forholder sig saaledes, at Regjeringen ikke har foretaget nogen som helst Ting med Hensyn til Udvillingen af det lolland-falsterste Digelag uden paa direkte Indstilling og Foranledning af den Bestyrelse, som er valgt af Digeinteressenterne. Det er altsaa end af Digeinteressenterne selv valgte Bestyrelse, der har gjort Indstilling til alle de Foranstaltninger, som ere tagne med Hensyn til det lollandste Digelag, og navnlig til alle de Udvidelser, som det ærede Medlem mente havde bragt en større Bebyrdelse for Beboerne, end disse vilde have faaet, dersom man ikke var fredeen dertil. Dette er altsaa Altsammen en Følge af Digebestyrelsens egen Indstilling. Naar nu det ærede Medlem mener, at den Omstændighed, at Regjeringen har approberet en saadan Plan og Indstilling, skulde have til Følge, at Regjeringen maatte paatage sig Medansvaret for, hvilket Resultatet maatte blive af de Foranstaltninger, som saaledes bleve foreslaaede, forekommer det mig rigtignok, at det vilde lede til et meget vidtgaaende Ansvar for Regjeringen, hvilket vilde føre til, at den maatte være overmaade forbeholden med sin Approbation paa indkomne Andragender i flige Tilfælde. Det ligger klart for Enhver, at det, at Regjeringen approberer Foranstaltninger, der tilraades af de Paagjældende selv, under ingen Omstændighed kan medføre, at Regjeringen er ansvarlig for, hvorledes Udfaldet af disse Foranstaltninger vil blive. Den Sammenligning mellem de lollandste og de

lybste Ryskbeboeres Stilling til de Sikkringsarbejder, som der ere foretagne, er meget vanskelig at gjøre klar. For de lybste Ryskbeboeres Vedkommende er det naturligtogs lettere; der er en saadan Forstjæl i Eiendommene, at det let vil ses, at hvad der lader sig paalægge Eierne af de fede lollandste Jorder, kan ikke lade sig paalægge Eierne af de lybste Klitter. I mange Tilfælde er der i Virkeligheden ikke Folk, hvem der kan paalægges Noget. Parallelen bliver noget nærmere med Hensyn til de lollandste og falsterste Beboeres Kaar. Jeg vil ogsaa sige overfor Forslagsstilleren af Underændringsforslaget under Nr. 100 (Bojfen), at denne Sag ikke ganske kan betegnes som afgjort derved, at Grundenheden er ens for begge Parter; der er meget Andet, som har Indflydelse paa, hvorvidt disse Forhold kunne siges at være lige. Man maa nemlig gaa ud fra den bestemte Forudsætning, at der ikke paahviler Staten nogen egentlig Forpligtelse til at reparere Stade, der kommer af Oversvømmelse, eller til at tilveiebringe Sikkringsarbejder for nogen som helst Del af Landet. Derfor maa det ogsaa siges, at, hvor Sikkringsarbejderne ere overordentlig dyre, vil ogsaa som en Følge deraf den Del af Befolkningen, som kommer til at hvile paa selve Beboerne, rimeligvis blive dyrere end paa de Steder, hvor Sikkringen lader sig gennemføre med mindre Midler. Men foruden dette vil jeg gjøre den Bemærkning, som jeg allerede tidligere har gjort, at hvad der er foretaget paa Falster, og som synes at betragtes som en Grund til Ubilligheden, er foretaget under den Forudsætning, at disse Arbejder, der bleve særlig understøttede af Staten, havde Betydning ikke alene for Falster, men ogsaa for Lolland; det var navnlig Beskyttelsen af Falsters Sydspids, der er udført paa Statens Beføstning, fordi Bevarelsen af denne Verklint havde sin særlige Interesse ikke blot for Falster, men, som man antog, ogsaa var til Beskyttelse for Lolland. Naar man nu taler om Ulligheden overfor Lolland og Falster, maa ogsaa det tages med i Betragtning, at, hvorledes det end stiller sig, og om denne Kapital tidligere eller senere vil tilfalde Lollands Digelag, har det dog et Aktiv af betydelig Værdi i den udtørrede Del af Høbby Fjord. Den har været nær ved at kunne afhændes til en Sum af 300,000 Kr., og deraf vilde Halvdelen være tilfalden Digelaget. Det er derfor ogsaa saadan afgjort, at der vilde være Lighed tilfælde i Forholdet mellem Lolland og Falster, naar Grundenheden var den samme; det afhænger af mange andre Forhold, som ikke lade sig overse. Man begyndte ifjor med at forlange en Rettelse for Digeinteressenterne derved, at Staten i en vis Mærætte tilfaldt 11,000 Kr. om Aaret, man gik over til at forsøge dette Bælp til 15,000 Kr., det synes mig var ganske næste-